

אל תצפה לצעדים מפתיעים מצד פנחס לבון בעתיד המיידי. על אף שמנוי ונמור עם המזכיר המודח ליטול חלק פעיל במערכה הפוליטית, ישמור לעת עתה את מוצא פיו ולא יתחייב לשום קו מסוים, במטרה לתת תחילה לבינגוריו ואנשיו לגלות את קלפיהם לעיני הציבור.

לפי סברת אנשים המקורבים ללבון, אין צורך שהוא עצמו יפעל לעת עתה, מאחר שדויד בינגוריון מזיק לעצמו כמו ידיו.

נושא מרכזי בדיונים הציבוריים בשבועות הקרובים ישמשו הרמזים על הקמת גוש פועלי של מפלגות השמאל. צעד כזה יהיה תלוי במידה מרעטת ביחסו של פנחס לבון. מאחר שאחדות העבודה אינה נוטה להקים חזית משותפת עם מפ"ם בלבד. גישושים ברוח זו נעשו לאחרונה אצל לבון, אולם הוא סירב לנקוט עמדה.

הסיכויים להקמת חזית "ליבראלית" של הפרוגרסיבים והציונים הכלליים קלושים למדי. בעוד שהצ"כ מעוניינים להצטרף לגוש ימני, לקראת הבחירות החודשיות, אין בהצעות הפרוגרסיבים כדי למשוך אותם-לאיחוד. בין עסקני הצ"כ קיימת הסברה כי הצעת הפרוגרסיבים, לצדף רק חלק מהציונים הכלליים, באה רק לצרכי תעמולה, כשהפרוגרסיבים מנסים להעמיד פנים ככוח מרכזי במערך ליברלי. מטרת תעמולה זו: לרכוש את האדת אנשי-הרוח.

לעומת זאת, קיימים סיכויים ממשיים יותר של איחוד כלשהו בין הצ"כ לבין חרות. הדבר ייתכן, עקב אמציהם של רביזיון ניסטיים-לשעבר, הנמנים על הצ"כ, וגם מתוך הנחה כי בנין לא יתעקש הפעם על עניינים של פרסטיג' אישית.

מפלגה אחת הצומחה בחרדה לאפשרות של בחירות היא פועלי אגודת ישראל. אחרי שבנימין מינץ מכר את חבריו הדתיים והצי

משטרה
המספרים סורפו

ניצב עמוס בנגוריון, מפקד משטרת מחוז תל-אביב, כינס השבוע את העתונאים בלישכתו כדי לבשר להם על הישג מזהיר נוסף של מוחות המשטרה בפיקודו. אחרי עיון במספרים סטטיסטיים, מצא עמוס עובי גדל שהפתיעה אותו. בעוד שבשנת 1960 גזל מספר הפריצות בארץ כולה כ-13.4 אחוז, הרי בתל-אביב גדל האחוז כ-10.1 אחוז.

עובדה אחרת שנסכה בו גאוה היתה שמספר העבירות נגד רכוש במחוז תל-אביב בשנה האחרונה היה רק 42.8 אחוז מכלל העבירות נגד הרכוש שבוצעו בארץ. בעוד ארבע שנים קודם לכן היה חלקו של מחוז בשטח זה 49 אחוז.

כתבי-המשטרה מיהרו לקבל סטטיסטיקה זו כניצחון גדול של עמוס, העתונים ה' יומיים יצאו בכותרות: "אחוזו הפשיעה ב' תל-אביב ירד".
האמת היתה כמובן אחרת. אחוז הפריצות עלה בתל-אביב בשיעור קטן יותר מאשר בשאר המחוזות - ו' אילו כסוגי עבירות אחרות מחוץ לתחום פריצות ועבירות נגד רכוש, עלה שיעור הפשיעה יותר מאשר במחוזות אחרים.

שח"ל (שירות חלוצי לישראל) לאלת, נהיה חיש מהר לראש ועד המתיישבים, החזיק בעמדה זו עד שבא מן הצפון איש מפלגה אחר, חנוך נגר. עם התפרקותו ה' בלתי-חלוצית של השירות עלה יהודה צפון גה, אך המשיך במשימת ציוניות גם שם: הדריך נוצר בהדסים ועין-כרם. מאוחר יותר עבר לעבוד ב"דבר", עד שקיבל מילגה ל' לימוד במכון להשכלה ולמחקר שבבית ברל.

שלטון ממושך משחית. משימים שם את לימודיו, ירד שוב מאילת, החל פועל ב' זירה ציבורית. הוא סירב לקבל כל שבר עבור פעילותו זו, השתכר כחוצב-שחם פשוט במחצבי אבן וסיד.

אך יהודה לא מצא את מקומו בעיר ה' דרום: גיורא יוספטל, או מזכיר מפא"י, היה מעוניין באנשים רוחניים פחות, חוקים יותר, דאג לסילוקו של יהודה צפונה.

ואומנם, אחרי זרתוסטרה וכצנלסון היה איש פלונסק הנימרח גיבורו הנערץ ביותר. רק לאחרונה החל יהודה מרגיש כי קיימת סתירות קלות בין חזונו של ביגיי לבין דרכו. "מדוע, למשל, אם במקום אחד כותב אתה כי יש לכבד אדם (ואפילו הוא יריבך) לפי סגולותיו כאדם, מסרב אתה להעלות את עצמותיו של זיבטינסקי ארצה?" שאל יהודה את מנהיגו, במכתב מנומק, עליו לא קיבל כל תשובה עניינית.

סתירה אחרת נראתה ליהודה כתמורה יותר: כהיותו בשה"בוקר, כתב ביגיי ב' ניו-יורק מיינס רשימה, מדוע לא שלטון ממושך, בה הוא טוען כי שלטון ממושך משחית את השליט וכי מוטב שיפרוש בעוד מועד. הוא הצביע בפניה שכתבה לחברי מפא"י מעל דפי למרחב, יומון לאחדות-העבודה. למכתב זה אף לא ציפה לקבל תשובה.

המסקנה ההגיונית. המשבר הגדול בא עם פרוץ הפרשה. "היה זה כאילו ראיתי לשתע את מיסטר הייד במקום את ד"ר גיקלי", אמר יהודה בהדגישו בדיו כחולה את דבריו של משה שרת בקטע-עיתון, בו התפרסם הדו"ח המלא של ישיבת הדחת לבון במרכז מפא"י: "מומן נראה לי כי לא הכבוד והצדק הם נר לרגלינו, בחיי המפלגה, אלא הפחד והחשבון".

יהודה לא ניסה להתחמק מן מסקנות שהתבקשו מאליהן: "שרת יכול לאמר את הדברים האלה ולהשאיר במפלגה. אני - לא" אמר.

השאלה היחידה אשר הטרידה אותו עתה הייתה סכנית גירוד: כיצד לצאת בכבוד? "לורוק את פנקס שלי לפח זבל לא רציתי, לאחר שכבידתי אותו משך 17 שנה. לא רציתי גם לשלוח אותו לאלמוגני: לא אצלו נחקבלתי למפלגה", הסביר.

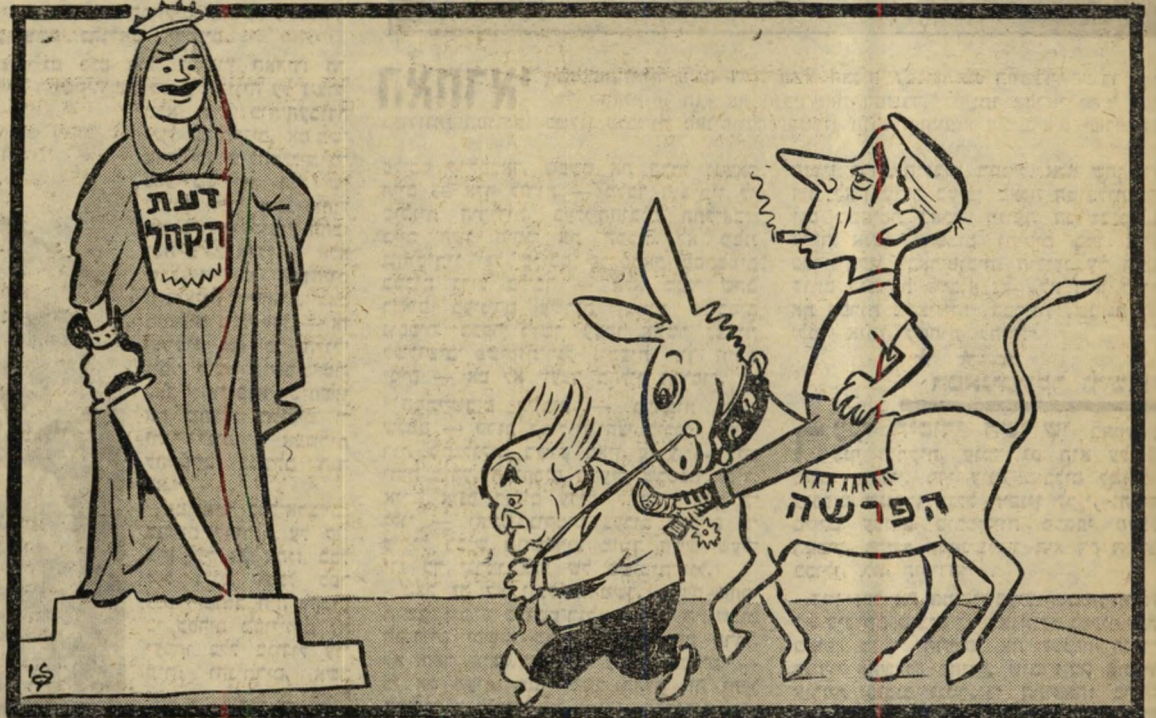
בשבוע שעבר פתר יהודה גם את הבעיה האחרונה: הוא נסע מירושלים לכינרת, אל קיברו של כצנלסון, התייחד עם מורהו שעה ארוכה, השאיר את הפנקס על הדשא לרגלי המצבה.

המשק

חלוץ הגלים

כל אורח בישראל משתמש מדי יום בכפ" תורים או במטרקות. אולם רק מעטים יוד' עם כי פריטים שיגרתיים אלה מכילים, בין השאר, חומר כימי מסוים, שאינו אלא רעל מסוכן המאיים על חייו של כל הנוגע בו או אפילו הנושם בסביבתו - שכאשר הוא נמצא בנפרד ולא בתרכובת חומר זה הוא הפנול - מוצר כימי המוסק מפחם. לתעשיות הפלסטיקה, הצלוליד ולבידוד העץ, הדבקים והצבעים, זהו חומר חיוני ביותר. התעשייה הישראלית צורכת כאל' פיים טונות פנול בשנה - מתוך התיצרות העולמית המגיעה ל'600 אלף טון - המיו' באים אליה בעיקר מבריטניה.

אולם הבעיה כיצד להעביר את הפנול מבריטניה לישראל, אינה בעיה מקומית בל' בל' זוהי בעיה עולמית. התכונות המיוחדות של הפנול מקשות על הובלתו ממקום למקום. בטמפרטורה רגילה, הופך הפנול למוצק, כדי שיהפך לנוזל, דרושה טמפרט' טורה של 60 מעלות צלזיוס. עד כה היה מקובל להעביר את החומר בצורתו המיו' צקה בתוך חביוני, דבר שייקר את התובי' לה. איש לא ניסה להעביר את הפנול ב' צורה נוזלית - בגלל הסיכון הכרוך ב' חילופי-הטמפרטורה, העלולים להפוך את הפנול לרעל משמיד את כל הקרב אליו. לדא תקריבם. השבוע הגיעה לישראל מכלית גרמנית קטנה בשם פלמה, כשבמיי (המשך בעמוד 14)

מגירת פורים 1961

סרף לממשלה כשר הדואר, נודה למעשה עלידי המחנה החרדי הקיצוני, שב' קולותיו נבחר לכנסת. ואילו המפלגה הדתית הלאומית לא תהיה מעוניינת בו, בראותה בו מכשלה יותר מאשר תוספת-כוח. לפי כל הסימנים, לא יצליחו אנשי מינץ לעבור אף את אחוז החסימה, בכוחות עצמם.

הדתיים-הלאומיים, מצידם, מעריכים כי בבחירות הב' אות יזכו לתוספת של שניים, ואולי אפילו שלושה, מנדטים בכנסת. הערכה זו בנויה על ההנחה שהם יקבלו את קולות הדתיים שניתנו למפא"י בבחירות האחרונות.

המסד אחר למפא"י צפוי ברחוב הערבי. מאז שינוי הקו של הקומוניסטים כלפי רע"ם, חזרה מק"י להיות טוב גורם פעיל בין ערביי ישראל. גורם נוסף: נוכח מצבו האומלל של דויד בינגוריון, נחלש במידה רבה פחדם של ערביי ישראל מאנשי המימשל הצבאי.

צפה להגברת המערכה מכיב הנמונות החדשים להעביר את חוק ריכוז הקרקעות, שהוצע עלידי שר החקלאות. למרות משה דיין שונה למעשה כימעט לגמרי את הצעתו המקורית, ימשיכו ערביי ישראל להתנגד לחוק. דיין ישתדל להעביר בכל מחיר את הצעתו עוד בכנסת הנוכחית, בראותו בדבר עניין של פרסטיג' תוצאת-לוחאי: פילוג בתוך החוגים התומכים במפא"י ביישוב הערבי, על רקע הצעת החוק.

צפויה הגברת הענייה מארצות דרום-אמריקה.

גילויים על מתן שוחד במסגרת משרד המשטרה עולמים להתגלות, בעת בירור מספסו של נאשם בהוצאת כספים בטענות-שווא, לשם מתן שוחד לפקיד משטרה להקלת תנאי-מאסרו של אורח נידון.

דרכי אדם
על קבר ברל

יהודה בן-בשה נולד כברלין, ב'1922, ללא תוש המור ובאמונה איתנה כי בני אדם מקיימים את אשר הם מטיפים. כך קיבל ברצינות בלתי-מסוייגת את תורת ה' ציונות, עלה ארצה בגיל 17, התנדב מיד לבריגאדה, בילה שש שנים בפלוגה 6 של לסקוב. לסיסמתי-חיו אימץ את אימרתו של זרתוסטרה: "אדם צריך לדעת שני דברים בלבד: תמיד לאמר את האמת ולקלוע ישר למטרה".

מורו וגיבורו העיקרי של יהודה היה ברל כצנלסון. כאיש מפא"י נלהב ובעל כושר-ביטוינותו חז, המכה ישר לשורשי העניין, ניכנס יהודה בתום מלחמת העצמאות למחלקת ההסברה של המפלגה.

בהיותו נאמן לעיקרון כי יש לקיים את אשר מטיפים לאחרים, ירד יהודה עם אנשי